

Sygn. akt I CSK 366/17

POSTANOWIENIE

Dnia 8 listopada 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Kazimierz Zawada

w sprawie z powództwa A. C.
przeciwko Skarbowi Państwa - Prezesowi Sądu Rejonowego w W.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 8 listopada 2017 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powoda
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]
z dnia 30 listopada 2016 r., sygn. akt VI ACa [...],

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania i nie
obciąża powoda kosztami zastępstwa procesowego
w postępowaniu kasacyjnym.**

UZASADNIENIE

Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona (art. 398⁹ § 1 k.p.c.). Tak ujęta instytucja tzw. przedsądu jest zgodna z normami konstytucyjnymi, a także ze sformułowanymi przez Radę Europy zaleceniami wprowadzenia środków eliminujących dostęp do sądu najwyższego szczebla.

Powód zarzucił zaskarżonemu wyrokowi Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 30 listopada 2016 r. naruszenie art. 207 § 6 k.p.c. w zw. z art. 316 § 1 k.p.c., art. 162 k.p.c. w zw. z art. 32 ust. 1 i art. 45 ust. 1 Konstytucji, art. 380 k.p.c., art. 382 k.p.c., art. 424^{1b} k.p.c., art. 102 k.p.c. i art. 193 w zw. z art. 8 ust. 1 Konstytucji.

Wniosek o przyjęcie do rozpoznania wniesionej skargi kasacyjnej powód uzasadnił potrzebą wykładni w sprawie przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, tj. wystąpieniem przesłanki, o której mowa w art. 398⁹ § 1 pkt 2 k.p.c. Wskazał mianowicie na potrzebę wykładni w sprawie art. 162 k.p.c. przez określenie jego stosunku do art. 160 i 161 k.p.c.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania ze względu na przesłankę określoną w art. 398⁹ § 1 pkt 2 k.p.c. zależy od wykazania, że treść wskazanych w skardze przepisów prawa nie została dostatecznie wyjaśniona w dotychczasowym orzecznictwie lub że istnieje potrzeba zmiany dotychczasowej wykładni tych przepisów. Gdy w ramach stosowania wskazanych przepisów powstały już w orzecznictwie określone rozbieżności, skarżący powinien je przedstawić, jak też uzasadnić, że dokonanie postulowanej wykładni jest niezbędne do rozstrzygnięcia sprawy (por. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 28 marca 2007 r., II CSK 84/07, z dnia 11 stycznia 2008 r., I UK 283/07,

z dnia 13 czerwca 2008r., III CSK 104/08, z dnia 12 grudnia 2008 r., II PK 220/08, z dnia 8 lipca 2009 r., I CSK 11/09). Argumentacja zawarta w skardze powoda nie pozwala na przyjęcie, że w sprawie wystąpiła przesłanka określona z art. 398⁹ § 1 pkt 2 k.p.c. Jak zauważył sam skarżący, art. 162 k.p.c. był już wielokrotnie przedmiotem wykładni Sądu Najwyższego (zob. np. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 12 czerwca 2015 r., II CSK 450/14), i brak istotnych racji przemawiających za ponownym wypowiedaniem się przez Sąd Najwyższy na temat zawartej w nim regulacji. Oczekiwane przez skarżącego ponowne podjęcie wykładni tego przepisu nie miałoby znaczenia dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy, już choćby tylko - jak przekonywająco wyjaśniono w zaskarżonym wyroku - ze względu na brak uprzedniego stwierdzenia niezgodności z prawem kwestionowanego orzeczenia i niestosowania się do niego art. 424^{1b} k.p.c.

Mając to na względzie, Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej powoda do rozpoznania. Podstawę rozstrzygnięcia o kosztach postępowania kasacyjnego stanowił art. 102 w związku z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c.

aw

jw